

Bài nói chuyện

Sinh viên Lê Trung Thành, ngoài 20 tuổi, người đã bay qua Thái Lan trước đây để chơi bóng rổ ở Olympic 2008. Mặc dù sinh ra và lớn lên trong nhà c, bố nhai s nhai ng tu i tr ngày nay với internet đã không còn "ngu" như tôi ngày trước. Đĩa bài này mà i th y r ng các em bây giờ đã hiểu h t.

Đài Loan 13/03/2009

- Vì t cho "bác" đ d i đ a ng c đ báo cho "bác" biết dù tôi đã b Đ ng c a "bác" nh i s su t 2 ch c năm nh ng đ u óc v n còn t nh táo.
 - Vì t cho dì c a tôi đang v t vấ ki m k sinh nhai nuôi đàn con nh .
 - Vì t cho d ng c a tôi đang ngày đêm canh gi trên hòn đ o Tr ng Sa "còn sót i".
 - Vì t cho anh ch tôi đang hăng hái đ n thân "vì s nghi p dân giàu n c m nh xã h i công b ng văn minh".
 - Vì t cho b n tôi t t nghi p đ i h c lo i khá, th t nghi p, đóng ti n nhà thì h t ti n ăn, mu n ăn thì h t đóng ti n nhà.
 - Cũng vì t cho b n tôi, con m t gia đình quan ch c giàu có nh ng đang s ng m t ph ng h ng ng trong xã h i l n ng c này.
 - Và vì t cho th ng em t i nghi p c a tôi đang ng i trên gh nhà tr ng, mi ng đ c ê a, m t mảy ng ngác.
- ...

Ngày mừng 02/09/1945, H Chí Minh tuyên b "đĩa c l p" đ r i hàng năm vào cái ngày t i tằm đó đ t n c mình đ u đối nghèo v n ph i o n mình t ch c "qu c khánh" rình rang t n không biết bao nhiêu là ti n c a, phô di n c hoa r p tr i, quan ch c đua nhau đ c di n văn v i các b a ti c xa x vô t i v , cùng lúc đó thì hàng tri u ng i khác đang còng l ng trên nh ng cánh đ ng c n c i v i cái b ng đói meo, t t c ch v i m t m c đích ca ng i s v vang c a Đ ng đã lãnh đ o nhân dân đánh đu i th c dân Pháp dành "đĩa c l p" cho dân t c.

Nh ng gi đây nhân lo i đã b c vào k nguyên tin h c v i t c đ truy n t i thông tin vô cùng kh ng khi p mà ch c ch n ông H không th nào t ng t ng n i, ng i Vi t Nam gi có th d dàng ti p c n h n v i nhi u "thông tin ngoài lu ng", nhi u anh ch m t đ b ng b ng khi vô tình đi l c vào m t "website ph n đ ng" nào đó, m t ng i b n cũ còn kín đáo gi i tin nh n vào

blog của tôi với nội dung như sau: “lâu rồi tôi vô đọc blog của mi, phần đáng quá, tau không có thể can đảm để đọc hết bài nữa, lo học đi mi, vì các nước đã có nhà nước lo”. Và nhiều lần tôi đã cố gắng thích cho bạn tôi hiểu rằng thực ra sau mùng 02/09/1945 nước ta không hề có được lẽ phải, đó chính là việc giết là việc thay thế Chế Nghĩa Dân bằng Chế Nghĩa Cộng Sản, mà chính ông Hồ là tay sai và lá cờ đỏ sao vàng mà ông ta mang vào ngang nhiên bay trên bầu trời nước ta từ đó. Bài học năm xưa, tôi đáng ngẫm nghĩ dân ít học ông Hồ đã khéo léo che đậy Chế nghĩa Cộng Sản bằng cách kích động lòng yêu nước, bao nhiêu triệu người đã bỏ đi tuồng thanh xuân trong cuộc chiến “chống Mỵ cổ u nước”, chỉ “cổ u nước” là chỉ linh thiêng nhất của Dân tộc chúng ta vì nó gắn liền với sự tồn tại của Dân tộc. Vì hai chữ đó người Việt Nam sẵn sàng hy sinh tất cả.

Nhưng than ôi, tất cả đã biến mất và ngày hôm nay vẫn tiếp tục biến mất. Dân tộc ta đâu thiếu người tài, Phan Bội Châu, Nguyễn Thái Học, Lý Đông A, Hồ Chí Minh Phú ... nhưng chỉ có Hồ Chí Minh là người góp phần, thời của quí, chính xác là thời “quí đỏ” đang hành, và tham vọng nhuốm đẫm cả đất nước. Chúng ta hãy tạm ngưng xem nước như ngày hôm nay khi hoàn vũ này nước nào cũng bắt áp bức bóc lột Chế Nghĩa Cộng Sản thì sẽ ra sao? Xin thưa tất cả hơn 6 triệu người sống trong “thời giết đi để sống”, lúc đó kinh đô ánh sáng Paris sẽ nằm trong lòng Bắc Hàn, và người dân Newyork cũng sẽ chèo thuyền đánh cá trên phố giồng như Hà Nội của chúng ta. Tất cả sẽ bình đẳng, ai sinh ra cũng đối khổ nhau, ai cũng mất nhân quyền nhau, cũng được Đấng thiêng liêng sống chung, sẽ không còn ai ganh tỵ ai, tất cả sẽ không còn đấu tranh, chỉ như thế sinh ra làm nô lệ, không chết vì già thì cũng chết vì kiệt sức. Đó là viễn cảnh mà trái đất màu hồng của máu và nước mắt.

Chính vì hiểu được hiểm họa đó nên nước Mỵ với vai trò là một siêu cường có trách nhiệm phải đi tiên phong lãnh đạo các nước khác trong việc chấn chỉnh sự bành trướng của khối Cộng Sản trên thế giới, thế nên việc “ngụy Ho” kêu gọi “chống Mỵ cổ u nước” trên thực chất phải được hiểu đúng đắn là chống Mỵ cổ u Chế Nghĩa Cộng Sản. Chỉ có người dân quê hương thà chết phác là mù quáng tin theo những kẻ nguỵ tạo đó, và có lẽ nước tôi sinh ra được xã hội miền Bắc vào thời đó tôi cũng sẽ yêu nước mù quáng, sẽ cầm súng đi đánh Mỵ, sẽ nuôi gia đình, sẽ liúu loát trong các cuộc xung phong, và nước không bị mất thì sẽ may mắn được sống cuộc sống ‘hoà bình’ với tay cày, chân cày, đang nghĩ chỉ khách bẻm xe đạp được động, hay với nhà đi cày với mình như ng bé hơn hơn còn chiến tranh, vì hoà bình rồi thì người ta biến nó thành sân gôn hay các khu rì rì để “sánh vai với các cường quốc năm châu”, rồi để sống quá khổ, quá oan ức tôi cũng sẽ đi khiêu khích như bao người khác, tôi sẽ kêu “thực tiễn người cổ u dân”, “quốc hĩ người cổ u dân”, đến một lúc kêu hoai chúng nó không nghe thì có khi với bạn tính nông cuống cuống với việc hết được sống, tôi lại đánh bom cầm tay cũng nên ... Chính vì thế nên tôi muốn nói rằng nước không có lá cờ đỏ của ông Hồ mang vào thì sẽ không có quá nhiều bị kẻ trên đất nước như ngày hôm nay. Tất nhiên lịch sẽ không bao giờ nói nữa.

Và ngày 30/04/1975, là ngày mà triệu người vui, triệu người buồn, nhưng triệu người vui kia thì

cũng máu máo không lâu sau đó. Tội đây nĩa nĩa c Việt Nam tội do đã chìm vào biển bao nhiêu khổ đau mà khổ cho hốt. Vết thối ng lách s này ngoài trách nhiệm của người Việt, cũng không thể không nhắc đến việc Mỹ đã phẫn bội đến ng mình, vì c c diến chính trị lúc đó và vì chí n l c lâu dài, Mỹ đã để cho máu đổ c a máu loang l trên khắp miền Nam sau khi ký kết hiệp định Paris 1973, hiến nhiên Mỹ không thể th nĩ cho khĩ C ng S n bành trĩ ng sang đĩ n Mỹ nhĩ ng mĩ t chĩ ng mĩ c nào đó vì lĩ ích c a nĩa c Mỹ đĩ c cân nhĩ c kĩ càng thì Mỹ sĩ n sàng thoĩ hiĩ p vĩ C ng S n cho dù thoĩ hiĩ p đó sĩ giĩ t chĩ t hàng triĩ u ngĩĩ hay c mĩ t dân tĩ c khác. Gĩn đây nhĩ t trong bĩ phim “Việt Nam Việt Nam” c a đĩ o diĩ n John Ford đĩ c công bĩ sau 37 năm bĩ giĩ u kín, thĩ ng nghĩ sĩ Ronald Reagan đã thĩ a nhĩ n “.. chĩ m đĩ t chiĩ n tranh không đĩ n thuĩ n là chĩ rút quân vĩ nhà là xong. Vì lĩ, cái giá phĩ i trĩ cho loĩ i hoà bình đó là ngàn năm tĩ i cho các thĩ hĩ sinh tĩ i Việt Nam vĩ sau”. Mỹ đã thua C ng S n trên chiĩ n trĩ ng Việt Nam, nhĩ ng trên chiĩ n trĩ ng thĩ giĩ i thì Mỹ đang thĩ ng sau khi mĩ t loĩ t khĩ i C ng S n Đông Âu và Nga Xô xĩ p đĩ, đĩ n trong tĩĩ ng lai gĩ n thì Trung C ng, Bĩ c Hàn và Việt C ng cũng sĩ chĩ u chung sĩ phĩ n vĩ i ông tĩ c a chúng mà thôi.

Biĩ t chĩ c chĩ n là C ng S n phĩ i đĩ n hĩ i suy vong nhĩ ng cái hĩ u quĩ c a nó đĩ lĩ i sau 33 năm hà hiĩ p dân tĩ c mĩ i ghĩ gĩ m thay, biĩ t bao nhiêu năm nĩa mĩ i phĩ c hĩ i đĩ c môi trĩĩ ng sĩ ng đang bĩ phá hoĩ i, bao nhiêu năm nĩa mĩ i cĩ i thiĩ n đĩ c nĩi giĩ ng đang ngày mĩ t bĩ nh hoĩ n, và bao nhiêu năm nĩa mĩ i làm sáng lĩ i đĩ o đĩ c nhân phĩ m c a ngĩĩ i Việt khi ngày mĩ t bằng hoĩ i. Tôi cĩ m thĩ y tĩĩ c nuĩ i vô cùng, tĩĩ c cho cĩ hĩ i đĩ c sĩ ng tĩ do hĩ nh phúc c a ngĩĩ i Việt đã vĩ tan tành, tĩĩ c cho nhĩ ng ai chĩ a tĩ ng và đã tĩ ng đĩ c “ghĩ bĩ n sài gòn, là nĩ i du khách dĩ p dĩ n tĩ 5 châu tĩ i vĩĩ ng thăm thĩ đô, dòng sông chen chúc tàu đĩ, ngĩ a xe buôn bán hĩ n hò, ngĩĩ i dân no mĩ sĩ ng đĩ i tĩ do”, tĩ do thì đã mĩ t, tĩĩ c nuĩ i cũng đã muĩ n, mong sao con cháu thĩ hĩ sau sĩ khĩ c cĩ t ghi tâm bài hĩ c cĩ a mĩ t nĩa c nhĩĩ c tĩĩ u phĩ i gánh chĩ u.

Sau mùng 02/09/1945, ông Hĩ đã đĩ a đĩ t nĩa c vào con đĩĩ ng khánh kiĩ t vĩ nhĩ ng cuĩ c chĩ t chĩc triĩ n miĩn chĩ vì ích kĩ thĩ đĩ c riêng cho cái bĩ n ngã đĩ y p tĩĩn man rĩ c a Quĩ c Tĩ C ng S n. Thĩ i chiĩ n thì ngĩĩ i dân chĩ t theo kiĩ u cĩ a thĩ i chiĩ n, nay thĩ i bình thì chĩ t theo kiĩ u thĩ i bình, ví nhĩ giĩ t “cĩĩ ng hào ác bá” trong cuĩ c cĩ i cách ruĩ ng đĩ t, thĩ m sát hàng ngàn ngĩĩ i dân vô tĩ i Hĩ trong trĩ n Mĩ u Thân, hay trên đĩ i lĩ kinh hoàng Việt C ng đã hĩ hĩ mĩ mĩ t bĩ a tĩĩ c thĩ t ngĩĩ i khi nĩ đĩ i pháo 130 ly và hoĩ tĩĩ n 122 ly vào ngĩĩ i dân Quĩ ng Trĩ đang rĩĩ ng rĩĩ n kéo nhau dài hàng chĩ c kilômét vào Hĩ đĩ lĩĩ n C ng S n, còn giĩ đây thì ngĩĩ i dân mĩ t đĩ t mĩ t ruĩ ng đĩĩ mà chĩ t, ra đĩĩ ng sĩ p hĩ ga hay xe đĩĩ ng mà chĩ t, ăĩ uĩ ng ngĩ đĩ c mà chĩ t, đĩ làm giĩ y tĩ bĩ hành lên hành xuĩ ng tĩ c mà chĩ t ... & ... rĩ t nhĩĩ u kiĩ u chĩ t và cĩĩ đầu cĩ C ng S n thì đĩ cĩ phi lý, cĩ bĩ t công, cĩ mùi tanh cĩ a máu, cĩ xũ uĩ cĩ a xác ngĩĩ i nĩn ngĩĩ i ta còn gĩ i cĩ đĩ sao vàng vĩ i mĩ t cái tên đĩ nhĩ khác : Cĩ Mĩu.

Ngày hôm nay vui mĩ ng lĩ m khi ngày càng cĩ nhĩĩ u ngĩĩ i trĩ yêu nĩa c chĩ ng C ng quyĩ t liĩ t, nhĩĩ u ngĩĩ i không chĩ ng C ng nhĩ ng cũng yêu nĩa c quyĩ t liĩ t, nhĩ ng tĩ t cĩ nĩn là nhĩ ng ngĩĩ i chĩ u khó tìm hiĩ u lĩ ch sĩ trĩĩ c đã.

Hãy nhìn xem cờ thỏ giơ ở đâu rừng mình khi nghe nhóc đỏ n Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n, và Quờ c Tờ Cờ ng Sờ n bở toà án thỏ giơ lên án vớ i tở i ác chờ ng lờ i hoà bình thỏ giơ i, tở i ác chiờ n tranh, và tở i ác chờ ng lờ i con ngỏ i. Nhỏ ng năm gở n đây ngỏ i Tàu Tờ Do đã ra mỏ t tác phỏ m Cờ u Bình (9 bài bình luờ n vớ Đờ ng Cờ ng sỏ n Tàu), tác phỏ m đã phỏ i bày nhỏ ng tở i ác nhỏ ng cuờ c giở t ngỏ i man rỏ mà Trung Cờ ng đã gây ra và vớ ch trỏ n bở n chỏ t lờ u mạnh tà giáo, phỏ n con ngỏ i, phỏ n vũ trỏ cỏ a Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n, ngỏ i đờ c sỏ không khỏ i kinh hoàng và thỏ ng cỏ m cho dân tở c Trung Hoa luôn vớ ngỏ c xỏ ng hùng xỏ ng bá giở đây thỏ thỏ m đờ n nhỏ vớ y, thỏ t là khỏ ng khiỏ p khi nhỏ n đờ c con sỏ thỏ ng kê cỏ a thỏ i báo Đỏ i Kỏ Nguyên tở ngày 03/12/2004 cho tở i nay 13/03/2009 chỏ vớ n vớ n 4 năm 3 tháng mà đã đã có 51.193.607 ngỏ i ký tên ở ng hỏ vớ c đỏ p bở Đờ ng Cờ ng Sờ n, tính ra trung bình mỏ t ngày gở n 10 ngàn ngỏ i thỏ c tở nh, đờ u đó nhỏ nhỏ báo trỏ c cái chỏ t cỏ a Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n trên đờ t nỏ c Tàu chỏ còn là vớ n đờ thỏ i gian. Còn ở Nga tở sau năm 1991 đã thay lá cỏ búa liỏ m bỏ ng lá cỏ ba sỏ c trỏ ng xanh đờ có tở thỏ i Nga Hoàng, nhỏ ng tở ng đờ i Lenin đã bỏ tháo bở , vớ n Lenin nay đã đờ i tên là Medical Biological Technologies, và nỏ c Nga đã có kỏ hoỏ ch sỏ mai táng cái xác ởỏ p Lenin vào năm 2010, trong khi ở Viỏ t nam thì trỏ con cỏ thỏ c mỏ c rỏ ng “ ông Lenin ở nỏ c Nga, sao ông lỏ i đờ ng vớ n hoa nỏ c mình ...”, tở t cỏ các lỏ i vớ c nghỏ thuỏ t, hỏ i hoỏ , văn thỏ , phim ở nh, âm nhỏ c ... “trăm hoa đua nở” thoỏ sỏ c vớ ch trỏ n tở i ác Cờ ng Sờ n cho ngỏ i dân đờ c biỏ t, ngỏ i ta cũng đã đờ a tở i ác cỏ a chỏ nghĩa cỏ ng sỏ n vào chỏ ng trỏ i giáo đờ c hỏ c đờ ng và rỏ t nhiỏ u lỏ n trong nhỏ ng tở t hỏ c các em bé đã phỏ n đờ i kỏ ch liỏ t vì cho rỏ ng làm sao mà con ngỏ i có thỏ đỏ i xỏ vớ i nhau còn tở hỏ n cỏ m thú nhỏ thỏ đờ c ?! Thỏ y giáo chỏ biỏ t nhỏ mỏ t mỏ m cỏ i, đã qua rỏ i các em yêu mỏ n ! qua rỏ i “thỏ i đỏ i cỏ a nhỏ ng lỏ i nói đỏ i tuyỏ t vớ i”.

Tôi nêu lên nhỏ ng đờ u này vì muỏ n nói rỏ ng xã hỏ i Viỏ t Nam rỏ i cũng sỏ phỏ i trải qua nhỏ ng giai đờ n y nhỏ thỏ , lá Cỏ Vàng Ba Sỏ c Đỏ chỏ c chỏ n sỏ lỏ i tung bay ngỏ o nghỏ trên quỏ hỏ ng Viỏ t Nam, quỏ c ca sỏ không còn “xây xác quân thù”, lắ ng Hỏ Chí Minh sỏ bỏ phá bở , tở n Viỏ t Nam sỏ phỏ i có hình hai Bà Trỏ ng, Lý Thỏ ng Kiỏ t, Trỏ n Hỏ ng Đỏ o ... tở t cỏ 64 tở nh thành mỏ i tở nh sỏ có mỏ t vớ n bỏ o tàng tở i ác Cờ ng Sờ n, cỏ Dân Tỏ c sỏ bỏ ng tở nh, cỏ Dân tỏ c sỏ xỏ t xa đau đờ n chen lỏ n hỏ nh phúc trỏ c quá nhiỏ u sỏ thỏ t sỏ đờ c phỏ i bày, tở t cỏ sỏ phỏ i tiỏ p tở c đờ u tranh lâu dài và gam go trỏ c là đờ lỏ p lỏ i trỏ t tở xã hỏ i, sau là đờ hoàn thiỏ n đờ n đờ n nỏ n dân chỏ mà nhỏ ng nỏ c lắ ng giỏ ng nhỏ Thái Lan, Singapore, Đờ Loan, Nam Hàn, Nhỏ t Bỏ n đã bỏ quá xa rỏ i. Càng nhìn lỏ i lỏ ch sỏ rỏ i đỏ i chỏ ng vớ i hiỏ n tở i thì tôi lỏ i càng cảm phỏ n tở t cùng, khi gỏ n 40 ngàn ngỏ i Viỏ t Nam đã hi sinh đờ i lá cỏ đỏ sao vàng trong cuờ c chiỏ n biên giỏ i vớ i Trung Cờ ng vào nhỏ ng năm 1979, đờ rỏ i hôm nay vì quy phỏ c quan thỏ y Bỏ c Kinh mà nhỏ ng hy sinh mỏ t mát đau thỏ ng đó trỏ thành đờ tài cỏ m kỏ trên tở t cỏ các phỏ ng tiỏ n truyỏ n thông trong nỏ c, hỏ c sinh thì không đờ c hỏ c, sỏ gia thì không đờ c đào sâu phân tích, nhà văn nhà thỏ thì không đờ c tở do xuỏ t bỏ n, ngay đờ n cỏ nhỏ ng ngỏ i đờ ng đờ i anh dũng năm xỏ a, giỏ đây cũng chỏ dám “đỏ t vòng hoa trong tâm tở ng”. Trong khi đó lỏ i có đờ n 40 nghĩa trang “Đỏ i đỏ i nhỏ ở n các liỏ t sỏ TC” trên đờ t nỏ c Viỏ t Nam. Tác phỏ m Ma Chiỏ n Hỏ u cỏ a nhà văn Tàu Mỏ c Ngỏ n vớ t vớ cuờ c chiỏ n biên giỏ i 1979, đờ c phát hành trong nỏ c vớ i lỏ i giỏ i thiỏ u cỏ a nhà xuỏ t bỏ n nhỏ ca tở ng vớ chỏ nghĩa anh hùng cỏ a nhỏ ng ngỏ i lỏ i TC đã xâm lỏ c giỏ t hỏ i ngỏ i dân Viỏ t Nam. Và gỏ n đây vớ i “Vỏ án Bỏ xít” Trung Cờ ng đã âm thỏ m hỏ y diỏ t môi trỏ ng sỏ ng cỏ a ngỏ i Viỏ t đờ ng thỏ i ngang nhiên đờ a hàng ngàn công nhỏ chiỏ m đỏ ng Tây Nguyên

và nhờ ng công nhân đó sỡ n sàng cờ m súng bắ t kờ lúc nào, và tôi dám chờ cờ ng mắ t ngày rắ t gờ n đây thôi chúng ta sỡ đờ c nghe phát ngôn bờ ngo i giao Viắ t Cờ ng Lê Dữ ng hùng hờ n lên tiờ ng “ Viắ t Nam có đờ y đờ c sỡ pháp lý và bờ ng chờ ng lờ ch sỡ vờ chờ quyờ n cờ a mình đờ i vờ i “Tây Nguyên”, rờ i cũng giờ ng nhờ Hoàng Sa Trờ ng Sa, Vờ nh Bờ c Bờ , rờ i Nam Quan, Thác Bờ n Giờ c mà thôi, viờ c cờ a báo chí thì cờ lu loa khờ ng đờ nh chờ quyờ n, còn viờ c mắ t đờ t mắ t biờ n là chuyờ n quờ c gia đờ i sỡ nên chờ mắ t mình Đờ ng biắ t Đờ ng giờ i quyờ t.

Nói nhờ thờ đờ thờ y rờ bờ n chờ t vong nô cờ a Viắ t Cờ ng và bờ n tính bá quyờ n lờ u mạnh cờ a Trung Cờ ng, dù chúng nó thân thiắ t vờ i nhau hay chúng nó quay sang đánh nhau thì chờ có nờ c mình nhiờ m đờ c, nờ c mình mắ t, dân mình khờ , dân mình chờ t thôi, chờ nhà nó vờ n to, xe nó vờ n sang, trờ ng mờ c ngân hàng vờ n kờ ch xù t sỡ c lao đờ ng cờ a nhân dân, và dù bè lữ chính trờ bờ có chờ y theo Tàu hay theo Mờ đi nờ a nhờ ng chờ c chờ n rờ ng không có tên nào theo Dân Tờ c mình, đờ i vờ i chúng là nờ c Tàu hay nờ c Viắ t Nam có khác gì nhau, Tờ Hờ u đã báo trờ c rờ i mà : “bên kia biên giờ i là nhà, bên đây biên giờ i cũng là quê hờ ng”.

Tôi biắ t nói nhờ ng đờ u này vờ i nhờ ng ngờ i đã bờ Đờ ng nhờ i sỡ quá lâu sỡ bờ hờ đờ u tờ là viắ t gian phờ n đờ ng, hờ sỡ dùng nhờ ng lý lờ nhờ nhờ n “bác” nờ Đờ ng mà mờ i có ngày hôm nay đờ c lờ p tờ do hờ nh phúc, nhờ ng viờ c tôi sinh ra và lờ n lên đờ i lá cờ đờ sao vàng không có nghĩa là nhờ lá cờ đó mà tôi đờ c sỡ ng đờ c hờ c tờ p ... mà đúng ra vì “nó” mà tôi phờ i mắ t đờ rắ t nhiờ u thờ vờ n dĩ là quyờ n cờ bờ n cờ a mắ t con ngờ i. Nói đờ hiờ u cũng giờ ng nhờ viờ c ngờ i ta nuôi nhờ t nhờ ng con chim tờ lúc nó lờ t lòng, khi lờ n lên nó sỡ quanh quờ n vờ i cái lờ ng, sỡ ng vờ i “tờ tờ ng ăn a có ngờ i đờ n” trong khuôn khờ cờ a cái lờ ng, đờ c quyờ n tờ do hót nhờ ng thờ ng thì khi tờ nhờ ngờ i ta sỡ đờ y cho nó hót nhờ ng câu “đúng đờ n và lờ p đi lờ p lờ i” đờ i lờ i nhờ “lúu ló lúu lo, Vì Tờ Quờ c Xã Hờ i Chờ Nghĩa - vì lý tờ ng cờ a bác Hờ vĩ đờ i - sỡ n sàng” hay “ huyết, huyết, vì sỡ nghiờ p dân giàu, nờ c mờ nh xã hờ i công bờ ng văn minh” ... nhờ ng chú chim hót hay này sỡ đờ c ngờ i ta cho hờ ng nhờ ng đờ c quyờ n đờ c lờ i, thờ c ăn ngon, chờ đờ p Còn tờ t nhiên biờ n pháp tờ t nhờ t dành cho nhờ ng con chim suắ t ngày gào thét “két két, tờ do, dân chờ , nhân quyờ n ” đờ c tại thì sỡ bờ đờ a vào nhờ ng “chuờ ng cờ i tờ o” vờ i nhờ ng tờ i danh rắ t lờ tại nhờ “Phờ n đờ ng” “thờ lờ c thù đờ ch” “chờ ng phá nhà nờ c XHCN” “âm mờ u đờ n biờ n hoà bình” ... và cờ i tờ o đờ n chờ ng nào chờ u hót đúng bài thì thôi, còn không thờ cờ i tờ o thì tìm mờ i cách lờ i bờ khờ i đờ i sỡ ng cờ a loài chim. Cũng vì hoàn cờ nh sỡ ng trong lờ ng tù túng cờ t cờ m lờ n lờ n nhờ thờ , nên khi nghe thờ y nhờ ng chú chim khác hót ca kờ vờ đờ i sỡ ng văn minh cờ a loài chim tờ do, nhiờ u chú chim trong lờ ng rắ t hoang mang không biắ t có thờ t mình đã bờ đánh lờ a suắ t quắ ng đờ i qua không ? dù sao may mờ n thay cho nờ i giờ ng cờ a loài chim vờ n còn nhiờ u nhờ ng con chim đờ i bằng khao khát tờ do, phá cũi xẻ lờ ng oai hùng tung cánh tìm vờ vờ i bờ u trờ i xanh lờ . Đây bờ n tôi rờ i ! đờ t nờ c mình có đờ c lờ p không khi đờ t nờ c bờ lờo lá bờ i nhờ ng thái thú cờ a Tàu Cờ ng, tờ do là gì khi đờ n lòng yêu nờ c cũng bờ tờ c đờ t, và hờ nh phúc đờ đầu khi hàng chờ c triờ u ngờ i trên đờ t nờ c mình vờ t lờ n kiờ m ngày 2 bờ a ăn không nờ i.

Khi nhìn thờ y các mờ các chờ cờ m cờ đờ nh “bác” đi khiờ u kiờ n, thờ y sinh viên hờ c sinh yêu

Còn Cờ Đỏ Sao Vàng Thì Không Bao Giờ Có Được Lẽ Phải Do Hạnh Phúc

Tên: SV Lê Trung Thành

Chức vụ: Nhổn, 02 Tháng 8 Năm 2009 21:05

những con mang cờ đỏ đi biểu tình chống Tàu Cộng, thấy các anh lính gìn giữ quốc gia biên giới xa xôi hay trên các vùng hẻo lánh mang theo lá cờ đỏ sao vàng, tôi đã thốt lên, các anh ơi! các chú ơi! các mẹ ơi! Còn cờ đỏ sao vàng thì không bao giờ có được lẽ phải do hạnh phúc.

Lê Trung Thành.

Sinh viên du học ngành kỹ thuật